

W. BOUGUEREAU. — "Ερως και ψυχή".

L. PERRAULT. — Μητρική στοργή.

Η Mme ROSA CARON εις τὴν «Ίφιγένειαν ἐν Ταυρίδι».

Η ΤΕΧΝΗ

Τῆς Κ^ς Αἰκ. ΖΑΛΤΑΝΟΥ

Ε στέφανον ἀκάνθινο καὶ καταφρονεμένη
Καὶ μέ τὸν ἄσβεστο καὶμό, τὴν ἄσβεστην ἐλπίδα
Γυρίζ' ἡ μεγαλόχαρη ἀγνώριστη καὶ ξένη
Μές τῶν Θεῶν τὴ γαλανή, τὴν ἅγια τῆς πατρίδα.

Ὡτιμένα! μέσ τὰ λειψανα βρίσκει τὸ Γκιώνη μόνο
Στοὺς μαρμαρόχυτους ναοὺς, στ' αὐγόκριτα παλάτια
Κέδω, ποὺ θεῖον ὁ Περικλῆς τῆς εἶχε στήσει θρόνο
Σὰ μιὰ ζητιάνα προσπερνᾷ στὰ νυχτωμένα μάτια.

Φωλιάζουν τώρα οἱ ἄνεμοι στοῦ Παρθενῶνος τὰ ὕψη
Καὶ κρύα σέρνεντ' ἔρημιὰ καὶ βασιλεύει ἡ θλίψι—
Μὰ νὰ ποῦ μιᾶς Ἀρχόντισσας τὴ δέχεντ' ἀγκαλιά!

Καὶ τόσω! τόσω τὸνειρον αὐτό μου ζωντανεύει,
Ποῦ ἡ αἰθέρι' αὐτὴ θεὰ ποῦ τόσω μέ μαγεύει
Θαρρῶ πῶς εἶν' ἡ Ἀρχόντισσα ποῦ βλέπω ἡ γλυκειά...

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΝΗΞ